

इदं मम । अत्र पश्यन्तीति कविप्रौढोक्तिसिद्धेन काव्यलिङ्गालंकारेण न केऽप्यन्ये दातारस्तव सदृशा इति व्यतिरेकालंकारोऽसंख्यपद-
द्योत्यः । एवमन्येष्वप्यर्थशक्तिमूलसंलक्ष्यक्रमभेदेऽपूदाहार्यम् ।

तदेवं ध्वनेः पूर्वोक्तेष्वष्टादशसु भेदेषु मध्ये शब्दार्थशक्त्युत्थो
व्यङ्ग्यो वाक्यमात्रे भवन्नेकः । अन्ये पुनः सप्तदश वाक्ये पदे चेति
चतुस्त्रिंशदिति पञ्चत्रिंशद्भेदाः ।

प्रबन्धेऽपि मतो धीरैरर्थशक्त्युद्भवो ध्वनिः ॥ १० ॥

प्रबन्धे महावाक्ये । अनन्तरोक्तद्वादशभेदोऽर्थशक्त्युत्थः ।

माह—पश्यन्तीति । अत्र दानजलस्य नदीरूपत्वं स्वतोऽसंभवि कविप्रौढोक्त्या
सिद्धम् । अत्रोत्प्रेक्षापि व्यङ्ग्या । एवमन्येष्वपीति । कविप्रौढोक्तिसिद्धवस्त्वलं-
कारव्यङ्ग्येषु मयोदाहृतं कविनिबद्धवक्तृप्रौढोक्तिसिद्धवस्त्वलंकारव्यङ्ग्येषु चतुर्षु
भेदेषु । यथा मम—‘सुतरामक्षमस्तत्र पञ्चभिः पुष्पपत्रिभिः । युवत्यामोघया
शक्त्या जगद्विध्यति मन्मथः ॥’ अत्र नायिकारूपशक्त्या मन्मथस्य जगद्वेधनम-
संभवि कविनिबद्धप्रौढोक्तिसिद्धं वस्तु तेन नायिकायाः सर्वमनोहरस्वरूपं वस्तु
जगत्पदद्योत्यं प्रकाश्यते । ‘यो ब्रजल्यतितरां सहायतां हन्त विश्वविजये मनोभुवः ।
तं निशम्य मधुरं पिकस्वरं कः प्रयाति धृतिमान्तानने ॥’ अत्र पिकस्वरसहायस्मरस्य
विश्वजयो वस्तु कविनिबद्धप्रौढोक्तिसिद्धं तेन मानभङ्गकारणे पिकस्वरे सत्यपि मानो
न भङ्ग इति विशेषोक्तिरलंकार आनत इतिपदद्योत्यो व्यज्यते । ‘संतप्तचामीकरचा-
रुवर्णे कर्णे निबद्धं नवकर्णिकारम् । तदेव शङ्खं मदनस्य जैत्रं जगन्नयं तेन जितं
भवत्या ॥’ अत्र नायिकाकर्णापितं नवकर्णिकारमेव मदनशङ्खमिति रूपकं कविनिब-
द्धप्रौढोक्तिसिद्धं कर्णिकारेण तव मुखस्य तादृशी शोभा जाता यया वीतरागा अपि
स्मरपराधीना भवन्तीति वस्तु जगन्नयपदप्रकाश्यं व्यज्यति । ‘यशश्चन्द्र इवाभाति
राजंस्ते दानसंभवम् । दैन्यं न हन्यते हन्त तेन दृष्टिविरोधि मे ॥’ अत्र यशसः
शुक्लत्वासंभवात्तेन चन्द्रोपमानमप्यसंभवि कविनिबद्धप्रौढोक्तिसिद्धं तेन दैन्यमेव
तम इति रूपकं दृष्टिपदद्योत्यं व्यज्यते । स्वतःसंभविवस्तुव्यङ्ग्यवस्तुप्रबन्धप्रकाश्य-

१. पञ्चत्रिंशदिति । शब्दशक्तिमूलो द्विविधः, अर्थशक्तिमूलो द्वादशविधः, अवि-
क्षितवाच्यो द्विविधः, असंलक्ष्यक्रमव्यङ्ग्य एक इति सप्तदशानां वाक्यपदगतत्वेन द्वैविध्ये
चतुस्त्रिंशत्, एकार्थशक्तिमूलकस्त्वेक इति पञ्चत्रिंशत् ॥

२. प्रबन्ध इति । प्रबन्धश्च संघटितनानावाक्यसमुदायः । स च ग्रन्थरूपस्तदवान्तर-
प्रकरणरूपश्चेति ॥

१. ‘इदं मम’ इति क-पुस्तके नास्ति. २. क-पुस्तके ‘पूर्व’ नास्ति. ३. ‘अष्टादशभेदेषु’ क.
१. क-पुस्तके प्रथमान्तः पाठः ग-पुस्तके तु ‘प्रबन्धे-’ इत्यादि प्रकृतकारिकाभ्याख्या नास्ति.